

Friedrich Nietzsche

VOINȚA DE PUTERE

EDITURA AION

FRIEDRICH NIETZSCHE

VOINȚA DE PUTERE

Redactor: ILIEȘ CÂMPEANU

•

FRIEDRICH NIETZSCHE

DER WILLE ZUR MACHT

VERSUCH EINER UMWERTUNG ALLER WERTHE

NIETZSCHES WERKE, BÄNDE IX–X,
ALFRED KRÖNER VERLAG,
LEIPZIG, 1918

ISBN 973-97662-6-9

Versiunea română:

© Editura AION

FRIEDRICH NIETZSCHE

VOINȚA DE PUTERE

**Încercare de transmutare
a tuturor valorilor**

(Fragmente postume)

Traducere și Studiu introductiv
de
Claudiu Baci

EDITURA AION, 1999

Tiparul executat sub c-da nr. 144/1998,
la Imprimeria de Vest, Oradea,
str. Mareșal Ion Antonescu nr. 105
ROMÂNIA

Din acest volum au fost numerotate 50 de exemplare,
de la 1 la 50

bine ca *oriunde* – este o copie și un *caz particular al existenței în genere*. Împotriva senzației paralizante a disoluției generale și a nedesăvârșirii am susținut *eterna reîntoarcere*.

418.

Noi căutăm imaginea lumii în filosofia care ne dă cel mai mare sentiment de libertate: adică aceea în care instinctul nostru cel mai puternic se simte liber pentru menirea *sa*. Așa va fi și la mine!

419.

Filosofia germană ca întreg – Leibniz, Kant, Hegel, Schopenhauer, pentru a-i numi pe cei mai mari – este forma cea mai riguroasă de *romantism* și nostalgie din câte au fost: aspirația spre cel mai bun lucru ce a existat vreodată. Nu mai ești nicăieri acasă, aspiri la un loc unde să te poți simți cumva acasă, pentru că doar acolo dorești să fii acasă: și aceasta este lumea *greacă*! Dar tocmai spre acele orizonturi s-au prăbușit toate podurile – exceptând curcubeul conceptelor! Și ele duc pretutindeni, spre toate zările unde sufletul grec și-a găsit țara și „patria“! Firește: trebuie să fii foarte ușor, foarte zvelt pentru a te strecura pe aceste poduri. Însă câtă fericire există deja în această voință de spiritualitate, aproape una de spiritualism! Cât de departe ești astfel de „acțiune și reacțiune“, de obtuzitatea mecanică a științelor naturii, de larma de iarmaroc a ideilor moderne! Vrei să te *întorci* trecând prin Părinții bisericii, la greci, vrei să părăsești nordul pentru sud, formulele pentru forme; mai savurăm încă finalul Antichității, creștinismul, ca pe un mijloc de acces la ea, chiar ca pe o piesă fericită a lumii vechi, ca pe un mozaic scânteietor de concepte și judecăți antice de valoare. Arabescuri, înflorituri, rococoul

abstracțiunilor scolastice – oricum mai bine, adică mai rafinat și mai subtil decât realitatea țărănească și plebee a nordului european, oricum un protest de spiritualitate superioară împotriva războiului țărănesc și a revoltei gloatei care a pus stăpânire pe gustul spiritual în nordul Europei și care l-a avut drept mentor pe marele „bărbat fără fa-soane spirituale“, pe Luther: – în acest sens filosofia germană este un moment de Contrareformă, chiar de Renaștere, cel puțin voință de renaștere, voința de *a merge mai departe* în descoperirea Antichității, în dezgroparea filosofiei antice, mai ales a presocraticilor – templul cel mai adânc îngropat dintre toate templele grecești! Poate că peste câteva secole se va spune că întreaga filosofare a germanilor își are demnitatea sa autentică în faptul de a fi o recâștigare treptată a terenului antic și că orice pretenție de „originalitate“ sună jalnic și caraghios în raport cu acea dorință superioară a germanilor de a reînnodea firul ce s-a rupt, legătura cu grecii, cu tipul de „om“ cel mai înzestrat până acum. Ne reapropiem astăzi de toate acele forme fundamentale de interpretare a lumii pe care le-a descoperit spiritul grec prin Anaximandru, Heraclit, Parmenide, Empedocle, Democrit și Anaxagora – din zi în zi *suntem tot mai elini*, la început, firește, doar prin concepte și valorizări, aidoma unor umbre ce-și însușesc modul grec de a fi: dar poate că odată vom fi și prin *corpul* nostru! Aceasta este (și a fost dintotdeauna) speranța mea pentru neamul german!

420.

Nu vreau să conving pe nimeni să treacă la filosofie: este necesar și poate chiar dezirabil ca filosoful să fie o plantă *rară*. Nimic nu-mi repugnă mai mult decât elogierea profesorală a filosofiei ca la Seneca sau chiar Cicero. Filoso-